



۲۰۱۹/۱۲/۱۷

مترجم: فریده نوری

## افغانستان : چگونه واشنگتن در مورد جنگ علیه طالبان دروغ گفت

نویسنده مضمون: لُوک متیو

روزنامه لیبرسیون، چاپ پاریس

به تاریخ: ۱۰، ۱۲، ۲۰۱۹



اسناد منتشر شده در واشنگتن پست، نشان دهنده چگونگی پنهان نمودن و عدم داشتن ظرفیت حکومت پی در پی آمریکا در ناکامی جنگ علیه طالبان که از سال ۲۰۰۱ میلادی شروع گردیده است می باشد.

### - افغانستان:

چطور واشنگتن در مورد جنگ علیه طالبان دروغ گفته است.

مسئولین سیاسی و نظامی آمریکا به صورت متداوم در اعلامیه ها و گفتار های خود خوشبینی نشان داده و چنین وانمود می کنند که جنگ در افغانستان در حالت گذار و عبور به طرف موفقیت می باشد.

اما واقعیت قسمی است که عین مسئولین به صورت خصوصی و محرمانه قبول می کنند:

که جنگ را در افغانستان باخته اند. " نمیدانیم که ما در افغانستان چه می کنیم".

واشنگتن پست روز دوشنبه منتشر نموده است که تحقیقات بالای چگونگی دروغ گویی حکومت مسلسل آمریکا از سال ۲۰۰۱ میلادی و رد نمودن در انتظار عامه از حقایق این درگیری که در حال ناکامی در یک مملکتی که به آن آشنایی نداشتند، می باشد.

پنتاگون پیپر (Pentagon Papers) به اساس نظر سنجی که بالای ۴۰۰ مسئول نظامی و سیاسی آمریکا نموده است، حقایق این درگیری را افشاء نموده و آن را به جنگ ویتنام مقایسه کرده است.

این گفت و گو ها که توسط مامور بررسی جان سوپکو (John Sopco) که مسؤلیت نظارت از پروژه های بازسازی در افغانستان (سیگار Sigar) برای کانگرس آمریکا دارد، صورت گرفته است.

روزنامه واشنگتن پست بعد از سه سال مجادله با محاکم توانست آن را به دست بیاورد.

«ما فاقد شناسایی و یک درک اساسی در مورد افغانستان بودیم، اگر امریکا درجه بزرگی مشکلات در وظایف خود را می شناخت.....»

در سال ۲۰۱۵ میلادی دوگلاس لوت (Douglas Lute) مسئول برای افغانستان و عراق در شورای امنیت ملی اقرار نمود.

مصارف به راه انداختن این جنگ که در ماه اکتوبر ۲۰۰۱ میلادی شروع و تا حال در حدود هزار میلیارد دلار، و کشته شدن دوهزار و چهارصد عسکر امریکایی می باشد.

«چه به دست آوردیم با مصرف یک بلیون دلار امریکایی؟ آیا این مداخله ارزش داشت؟ بعد از مرگ اسامه بن لادن در سال ۲۰۱۱ میلادی من به همراهی خود گفتم: احتمالاً وی در حال خندیدن در مقبره خود است هنگامی فکر نمودن به این که، ما برای این کار چقدر مصرف نمودیم.» گفتار یک عسکر سابقه از جمله قوای خاص (force spéciale) در قصر سفید در هنگام مصاحبه.

تغییر شکل رویدادها:

دو هزار صفحه مصاحبات نشان دهنده یک عدم موجودیت ستراتیژی می باشد، که فوراً بعد از حملات یازده سپتامبر ۲۰۰۱ میلادی توسط القاعده به وقوع پیوست، و مسئول این حملات توسط طالبان از سال ۱۹۹۶ میلادی استقبال گردیده بود، و در آن زمان جنگ آهسته آهسته در افغانستان خاموش شد.

در حالیکه رژیم طالبان در ظرف چند هفته سقوط نمود و جهادی ها یا کشته یا اسیر و یا فرار نمودند، جنگ بدون آن که قصر سفید و پنتاگون بدانند به کدام طرف می روند، تعقیب شد

به صورت عمومی هدف تنها مجادله با تیروریزم نبوده بلکه ساختن یک دولت و برقرار نمودن دیموکراسی بود.

«سیاست خلق نمودن یک دولت مرکزی قوی را که ما اتخاذ نمودیم، بسیار احمقانه بود، زیرا که افغانستان در طول تاریخ خود فاقد داشتن دولت مرکزی قوی می باشد.

مقیاس وقت برای به دست آوردن این موفقیت صد سال است، مدتی ست که ما به دسترس نداریم» یکی از مسئولین دیپارتمنت دولتی در سال ۲۰۱۵ میلادی بیان نمود. با گذشت سال ها، درگیری ها عمیق شد و طالبان دوباره ظهور کردند. این یک مشاهده است که رهبران و مسئولین سیاسی کوشش دارند به هر قیمت رد نمایند.

«برای نشان دادن بهترین تابلو ممکن، اطلاعات تغییر شکل داده شده است»، کولونل باب کزولی (Colonel Bob Crowley)، مشاور بلند رتبه هیئت ناتو در افغانستان در سال ۲۰۱۳ - ۲۰۱۴ میلادی بیان نمود.

«نظر خواهی ها، به طور مثال به صورت قطعی مدار اعتبار نبود، اما هدف آن قوی ساختن این بود که هرچه ما می کنیم درست است.»

رویدادها به اندازه غیر منطقی بود و به بسیار زیاد تغییر شکل داده شد. بلند رفتن تعداد حملات در کابل ثابت می‌سازد، که طالبان نمی‌توانند با اردوی خارجی‌ها مقابله کنند. تعداد از دست دادن عساکر نشان می‌دهد که اردوی آمریکا جنگ را شدت بخشیده‌اند.

«این حالت به دو دلیل دوام نمود: یکی اینکه نشان بدهند که جنگ به نفع شان می‌باشد و از طرف دیگر اگر عساکر خود را خارج کنند وضع در افغانستان وخیم می‌شود».

## سردرگمی‌های ستراتیژیکی:

مسئولین امریکایی خود را عاجز در مقابل بلند رفتن فساد اداری در داخل نخبگان افغان تا به بلندترین فرد دولت می‌دیدند. این حالت در داخل وزارت خانه‌ها تا به مأمورین پولیس ولایات و حتی در جاه‌های بسیار دور افتاده رخنه نموده و آهسته آهسته سبب عدم پذیرش دولت توسط مردم گردید که یک تعداد ترجیح دادند به طالب‌ها بپیوندند.

«کلان‌ترین پروژه ما که معلومدار ناخواسته می‌باشد، به یقین انکشاف یک فساد گسترده بوده است. درجه مصاب شدن به آن وقتی من در آن جا بودم و مشاهده نمودم بسیار زیاد مغلق بود و حل این مشکل غیر ممکن»، توسط دیپلومات رین کروکر (Ryan Crocker) توضیح داده شد.

گفته‌های واشنگتن پوست تنها مربوط به امریکا می‌باشد. سردرگمی‌های ستراتیژیکی ممالک عضو ناتو را که فرانسه نیز شامل آن می‌باشد، و در افغانستان عساکر خود را مستقر نمودند و از عین تخنیک ضد شورش کار گرفتند. اردوی فرانسه که تعداد شان به چهار هزار نفر می‌رسید از سال ۲۰۰۲ تا ۲۰۱۴ میلادی زیادت‌تر در شمال افغانستان مستقر بودند. [اردوی فرانسه تا به سال ۲۰۰۷ میلادی در کابل، ولسوالی‌های شمال کابل و ولایت پروان مستقر بودند، از ۲۰۰۸ تا به خروج شان در اخیر سال ۲۰۱۲ میلادی در ولسوالی سروبی ولایت کابل در شرق کابل و در ولایت کاپیسا در شمال شرق فعالیت داشتند].

هیچ یک مرجع فرانسوی بر عکس امریکا یک مرجع کنترل که توسط جان سوپکو رهبری می‌شد موجود نبود، و هیچ یک هیئت پارلمانی یک بیلان واقعی از فعالیت‌های فرانسه در افغانستان نداده است.

\*\*\*\*\*

چگونه واشنگتن در مورد جنگ علیه طالبان دروغ گفت  
f\_kamal\_drogh\_washington\_wa\_jang\_ba\_talebaan.pdf